

Księga Daniela - numer dziewięćdziesiąt dwa

Odślanianie proroctwa: potrójne zastosowanie ostatnich sześciu wersetów Księgi Daniela oraz postępujące światło trzeciego anioła

Jeff Pippenger

2024-02-25

W ruchu millerowskim wzrost poznania został odpieczętowany i wystawił na próbę przede wszystkim, choć nie wyłącznie, tych, którzy deklarowali się jako protestanci w Stanach Zjednoczonych. Sardes, Kościół wychodzący z ciemności panowania papieżstwa, był prowadzony do pełniejszego zrozumienia tej ewangelii, która miała zostać objawiona, gdy w niebie otwarto niebiańską świątynię. W ruchu trzeciego anioła wzrost poznania został odpieczętowany 11 września 2001 roku i poddał próbie laodycejski adwentyzm na całym świecie. Z tego powodu prawdzie przedstawionej w ostatnich sześciu wersach jedenastego rozdziału Księgi Daniela, która jest źródłem wzrostu poznania, sprzeciwiał się adwentyzm laodycejski.

Nieliczni wierni budowniczy na prawdziwym fundamencie (1 Koryntian 3:10, 11) byli zakłopotani i powstrzymywani, gdyż rumowisko fałszywej nauki tamowało dzieło. Jak budowniczowie muru Jerozolimy za dni Nehemiasza, niektórzy byli gotowi powiedzieć: 'Osłabła siła dźwigających ciężary i jest wiele gruzu, tak że nie możemy budować.'

Nehemiasza 4:10. Znużeni nieustanną walką z prześladowaniami, oszustwem, nieprawością i wszelką inną przeszkodą, jaką szatan mógł obmyślić, aby wstrzymać ich postępy, niektórzy, którzy byli wiernymi budowniczymi, zniechęcili się; i dla spokoju oraz bezpieczeństwa swego mienia i życia odwrócili się od prawdziwego fundamentu. Inni, nieustraszeni oporem swoich wrogów, bez lęku oświadczyli: 'Nie bójcie się ich; pamiętajcie o Panu, który jest wielki i straszliwy' (werset 14); i kontynuowali dzieło, każdy z mieczem przypasanym u boku. Efezjan 6:17.

Ten sam duch nienawiści i sprzeciwu wobec prawdy pobudzał wrogów Boga w każdej epoce, a od Jego sług wymagano tej samej czujności i wierności. Słowa Chrystusa do pierwszych uczniów odnoszą się do Jego naśladowców aż do końca czasów: „Co wam mówię, wszystkim mówię: Czuwajcie.” Marka 13:37. Wielki bój, 56.

Przedstawienie poselstwa ostatnich sześciu wersetów Księgi Daniela rozpoczęło się w środowisku samofinansujących się służb laodycejskiego adwentyzmu, a następnie z biegiem czasu zostało skonfrontowane ze słynnymi teologami (uczonymi) laodycejskiego adwentyzmu. Broń użyta w próbie zdyskredytowania tego poselstwa niezmiennie przynosiła większe światło i klarowność w odniesieniu do wersetów, które były przedmiotem badania i ataku. Te ataki ostatecznie doprowadziły do proroczych wglądów, które wcześniej nie były rozpoznane, lecz zostały następnie ugruntowane i uznane za część postępującego światła trzeciego anioła.

Milleriści uznawali tylko cztery królestwa proroctwa biblijnego, lecz wkrótce po roku 1844 zrozumiano, że Stany Zjednoczone są bestią wychodzącą z ziemi z trzynastego rozdziału Apokalipsy, a to zrozumienie wyjaśniło, że papieżstwo nie było po prostu częścią królestwa

rzymskiego, lecz w rzeczywistości było piątym królestwem prorocstwa biblijnego.

Pod symbolami wielkiego czerwonego smoka, bestii podobnej do lamparta oraz bestii o jagnięcych rogach zostały ukazane Janowi ziemskie rządy, które w szczególny sposób miały deptać Boże prawo i prześladować Jego lud. Wojna toczy się aż do kresu czasu. Lud Boży, symbolizowany przez świętą niewiastę i jej dzieci, został przedstawiony jako będący w znacznej mniejszości. W dniach ostatecznych pozostała już tylko resztką. O nich Jan mówi jako o tych, „którzy zachowują przykazania Boże i mają świadectwo Jezusa Chrystusa”.

Poprzez pogaństwo, a następnie poprzez papieństwo, Szatan przez wiele stuleci posługiwał się swoją mocą, usiłując wymazać z ziemi wiernych świadków Boga. Poganami i papistami kierował ten sam smoczy duch. Różnili się tylko tym, że papieństwo, pod pozorem służby Bogu, było wrogiem bardziej niebezpiecznym i okrutnym. Za pośrednictwem rzymskokatolicyzmu Szatan wziął świat w niewolę. Kościół, który mienił się Bożym, został wciągnięty w szeregi tego zwiedzenia, a przez ponad tysiąc lat lud Boży cierpiał pod gniewem smoka. A gdy papieństwo, pozbawione swej siły, zostało zmuszone do zaprzestania prześladowań, Jan ujrzał, jak wyłania się nowa potęga, która miała rozbrzmiewać echem głosu smoka i dalej prowadzić tę samą okrutną i bluźnierczą działalność. Ta potęga, ostatnia, która ma toczyć wojnę przeciwko Kościołowi i prawu Bożemu, została symbolicznie przedstawiona jako bestia o rogach podobnych do rogów baranka.

Ale surowy zarys nakreślony proroczym ołówkiem odsłania zmianę w tym sielankowym obrazie. Bestia o rogach podobnych do rogów baranka przemawia głosem smoka i "sprawuje całą władzę pierwszej bestii na jej oczach". Prorocstwo stwierdza, że powie mieszkańcom ziemi, aby uczynili obraz bestii, i że "sprawi, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy, otrzymają znamię na prawej ręce lub na czole; oraz że nikt nie będzie mógł kupować ani sprzedawać, z wyjątkiem tego, kto ma znamię, lub imię bestii, lub liczbę jej imienia". Tak więc protestantyzm podąża śladami papieństwa. Signs of the Times, 1 listopada 1899.

Gdy odpieczętowano ostatnie sześć wersetów Daniela 11, rozpoznano, że cała sekwencja przedstawiona w tych sześciu wersach dotyczyła interakcji trzech mocy, które Siostra White właśnie zidentyfikowała jako "pogaństwo", "papstwo" i "protestantyzm". Wróg twierdził, że "chwalebna ziemia" z wersetu czterdziestego pierwszego była symbolem albo protestantyzmu, albo Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, lecz "chwalebna ziemia" to Stany Zjednoczone, a w wersecie czterdziestym pierwszym król północy (papstwo) podbija Stany Zjednoczone w czasie wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. Szatański błąd, który utożsamia "chwalebna ziemia" z czymkolwiek innym niż Stany Zjednoczone, ma na celu uniemożliwić mężczyznom i kobietom rozpoznanie, że następnym wydarzeniem proroczym po upadku Związku Radzieckiego w 1989 roku, w okresie przedstawionym w ostatnich sześciu wersach Daniela 11, jest wkrótce nadchodzące prawo niedzielne.

Dla Adwentystów Dnia Siódmego oznacza to, że werset czterdziesty pierwszy wskazuje na zamknięcie czasu łaski dla Kościoła Bożego, a ostatnią rzeczą, jaką laodycejski adwentyzm chce usłyszeć, jest to, że jego czas łaski dobiega końca! Pan poprowadził argumentację do punktu, w

którym uznano, że gdy pogański Rzym przejął kontrolę nad światem w bitwie pod Akcjum w 31 r. p.n.e., musiał najpierw podbić trzy potęgi geograficzne, jak przedstawiono w ósmym rozdziale Księgi Daniela.

A z jednego z nich wyłonił się mały róg, który urósł ogromnie ku południu, ku wschodowi i ku pięknej ziemi. Daniel 8:9.

Było ugruntowanym faktem, że "południe", "wschód" i "piękna ziemia" reprezentowały trzy obszary geograficzne, nad którymi pogański Rzym przejął kontrolę, gdy wstępował na tron ziemi jako czwarte królestwo prorocstwa biblijnego. W związku z tym faktem papieski Rzym również musiał pokonać trzy potęgi terytorialne, gdy wstępował na tron ziemi jako piąte królestwo prorocstwa biblijnego, jak przedstawiono w siódmym rozdziale Księgi Daniela.

Przypatrywałem się rogom, i oto między nimi wyrósł inny, mały róg, przed którym trzy z pierwszych rogów zostały wyrwane z korzeniami: i oto w tym rogu były oczy jak oczy człowieka oraz usta mówiące wielkie rzeczy. Daniel 7:8.

W sporze, który toczył się wokół „chwalebnej ziemi” z wersetu czterdziestego pierwszego, Pan wskazał, że w prorocztwie występują trzy przejawy Rzymu. Rzym pogański, po którym nastąpił Rzym papieski, a następnie Rzym czasów ostatecznych, który nazwaliśmy „współczesnym Rzymem”. W oparciu o dwie mocne i ugruntowane prawdy prorocztwa — pierwszą, że Bóg się nie zmienia, i drugą, że prawda jest potwierdzana świadectwem dwóch świadków — doszliśmy bez wahania do wniosku, że trzy przeszkody dla króla północy w ostatnich sześciu wersetach jedenastego rozdziału Księgi Daniela musiały przedstawiać trzy współczesne potęgi geograficzne.

Jezus Chrystus ten sam wczoraj, dziś i na wieki. List do Hebrajczyków 13:8.

Napisano też w waszym prawie, że świadectwo dwóch mężczyzn jest prawdziwe. Jan 8:17.

To uznanie potwierdziło to, co już wcześniej ustaliliśmy, gdyż utożsamialiśmy „chwalebna ziemię” z geograficzną potęgą (Stanami Zjednoczonymi) i odrzuciliśmy niedorzeczny pomysł, że oznacza ona kościół, który jest mocą duchową. Ukształtowaliśmy to stanowisko na podstawie przekonania, które zawsze było potwierdzane, że w Słowie Bożym nie ma przypadków. Z wielu świadectw jasno wynika, że Kościół Boży w ostatnich dniach jest górą.

I stanie się w dniach ostatecznych, że góra domu Pana zostanie ustanowiona na szczycie gór i wyniesiona ponad wzgórze; a wszystkie narody napłyną do niej. I pójdzie wiele ludów, mówiąc: Chodźcie, wstąpmy na górę Pana, do domu Boga Jakuba; a on nauczy nas swoich dróg i będziemy chodzić jego ścieżkami, bo z Syjonu wyjdzie prawo, a słowo Pana z Jerozolimy. Izajasz 2:2, 3.

Ci, którzy twierdzili, że „chwalebna ziemia” to kościół, i nierzadko utrzymywali, że jest to Kościół Adwentystów Dnia Siódmego, czynili tak dlatego, że Daniel określa ziemię jako „chwalebna”, a ich płytkie rozumowanie prowadziło do wniosku, iż skoro „chwalebna święta góra” w wersecie czterdziestym piątym z całą pewnością jest Bożym kościołem czasów ostatecznych, to „chwalebna ziemia” również musi być kościołem. W końcu w obu występuje przymiotnik „chwalebny”.

W Słowie Bożym nie ma błędów, a gdy Daniel używa słowa „ziemia” w połączeniu z określeniem „chwalebna”, a cztery wersety później używa „świętej góry” w połączeniu z określeniem „chwalebna”, wskazuje na celowe rozróżnienie między ziemią a górą. Dosłowna „ziemia chwalebna” to Juda, a w mieście Jerozolimie została wzniesiona świątynia Boża. Jerozolima lub świątynia mogą być rozumiane jako Kościół Boży, ale terytorium, na którym znajduje się Jerozolima, to ziemia Judy. W miarę jak pomnażała się wiedza w postępującym świetle trzeciego anioła, wiele prawd zostało ustalonych, lecz tutaj po prostu nakreślamy tło proroctwa identyfikującego trzy przejawy Rzymu.

Kiedy rozpoznaliśmy, że Rzym pogański i papieski stanowiły dwa świadectwa, które ustanowiły prorocze cechy współczesnego Rzymu, rozpoznaliśmy zasadę interpretacyjną, którą nazwałem „potrójnym zastosowaniem proroctwa”. Byli też inni, którzy posługiwali się podobnymi ideami trzykrotnego powtórzenia pewnych proroctw, lecz definicja, do której doszliśmy, jest tą, której wciąż używamy. Istotne jest zrozumienie, że prorocza reguła potrójnego zastosowania proroctwa, tak często stosowana przez Future for America, została rozpoznana podczas dyskusji nad ostatnimi sześcioma wersetami jedenastego rozdziału Księgi Daniela, ale równie istotne jest to, że ta dyskusja doprowadziła do pierwszego rozpoznania, iż potrójne zastosowanie proroctwa dotyczyło Rzymu. W historii millerystów jednym z argumentów było to, czy Antioch Epifanes był „rozbójnikami” ludu Daniela, czy też „rozbójnikami” był Rzym, jak rozumieci to milleryści. Powód, dla którego jest to istotne, polega na tym, że Rzym, jako „rozbójnicy” ludu Daniela, to ci, którzy mieli „utwierdzić widzenie” w jedenastym rozdziale Księgi Daniela, w wersecie czternastym.

A w owych czasach wielu powstanie przeciwko królowi Południa; również rabusie twego ludu wywyższą się, aby utwierdzić widzenie, lecz upadną. Daniel 11:14.

Po raz pierwszy zrozumieliśmy potrójne zastosowanie proroctwa, gdy rozpoznano, że w proroctwie biblijnym istnieją trzy przejawy Rzymu. Rzym ukształtował wizję postępującego światła trzeciego anioła, podobnie jak miało to miejsce w historii ruchu millerowskiego. W historii ruchu millerowskiego zrozumienie, że pogaństwo i papieństwo były mocami, które deptały świątynię i zastęp, stało się ramami prawdy, na których Miller zbudował „wszystkie” swoje prorocze rozumienia. Ostatnie sześć wersetów jedenastego rozdziału Księgi Daniela ustanowiło ramy prawdy, na których Future for America zbudowało wszystkie swoje zastosowania prorocze. Tymi ramami są trzy spustoszące moce: smok, bestia i fałszywy prorok, które prowadzą świat do Armagedonu.

Ta struktura opiera się na uznaniu, że pogański Rzym, a po nim papieski Rzym, stanowią dwóch świadków, którzy ustanawiają współczesny Rzym, oraz że współczesny Rzym to potrójne zjednoczenie smoka spirytualizmu (Organizacja Narodów Zjednoczonych), bestii katolicyzmu (papieństwo) i fałszywego proroka odstępczego protestantyzmu (Stany Zjednoczone). Tę strukturę określamy jako potrójne zastosowanie proroctwa. W kolejnych artykułach omówimy różne rozpoznane potrójne zastosowania proroctwa, które tworzą ramy postępującego światła trzech aniołów.

Przyjrzymy się potrójnemu zastosowaniu trzech przejawów Rzymu, które określają polityczno-religijną strukturę współczesnego Rzymu, którą siostra White nazwała polityką kościelną i państwową. Strukturę tę rozpoznaje się poprzez zestawienie proroczych cech pogańskiego Rzymu z proroczymi cechami papieskiego Rzymu w celu identyfikacji i ustalenia tych cech we współczesnym Rzymie.

Przyjrzymy się potrójnemu zastosowaniu trzech manifestacji Babilonu, reprezentowanych przez Nimroda, Nabuchodonozora i Belsazara, które ukazują pychę człowieka grzechu, zasiadającego w świątyni Boga i podającego się za Boga, którego Izajasz określił mianem „wyniosłego Asyryjczyka”. Papieska pycha, która jest przedmiotem prorocत्व biblijnych, daje się rozpoznać przez połączenie proroczych cech Babel z proroczymi cechami Babilonu w celu zidentyfikowania i ustalenia cech współczesnego Babilonu.

Przyjrzymy się potrójnemu zastosowaniu trzech przejawów Eliasza, ukazanych w osobach Eliasza i Jana Chrzciciela, które identyfikują "głos wołającego na pustyni" w czasach ostatecznych. Głos wołającego na pustyni w czasach ostatecznych reprezentuje konkretnego strażnika, którym jest ruch, i wskazuje na podwójne świadectwo w ruchu, który ma podobny początek i koniec. Wiemy, że nie może być trzeciego anioła bez pierwszego i drugiego, więc na pewnym poziomie nie sposób oddzielić ruchu pierwszego anioła od ruchu trzeciego, a oba ruchy są reprezentowane przez strażnika, ukazanego typologicznie w osobach Eliasza i Jana Chrzciciela.

Piórem i głosem mamy głosić to poselstwo, ukazując porządek poselstw oraz zastosowanie prorocत्व, które prowadzą nas do poselstwa trzeciego anioła. Nie może być trzeciego bez pierwszego i drugiego. Te poselstwa mamy przekazywać światu w publikacjach i przemówieniach, ukazując w toku proroczej historii to, co było, i to, co będzie. Wybrane poselstwa, tom 2, 105.

Przyjrzymy się potrójnemu zastosowaniu trzech przejawów posłańca, który przygotowuje drogę dla Posłańca Przymierza, aby nagle przyszedł do swej świątyni, co ukazują Jan Chrzciciel i William Miller. Ostatni strażnik jest przedmiotem prorocत्व, który zostaje rozpoznany poprzez połączenie proroczych cech Jana Chrzciciela i Williama Millera, aby rozpoznać ostateczne wypełnienie trzeciego rozdziału Księgi Malachiasza.

Oto pošlę mojego posłańca i on przygotowuje drogę przede mną; a Pan, którego szukacie, nagle przyjdzie do swojej świątyni, a mianowicie posłaniec przymierza, w którym macie upodobanie. Oto przyjdzie — mówi Pan Zastępów. Malachiasza 3:1.

Przyjrzymy się potrójnemu zastosowaniu trzech przejawów islamu, ukazanych poprzez prorocze cechy islamu pierwszego i drugiego Biada w rozdziałach ósmym i dziewiątym Księgi Objawienia, które wskazują na prorocze cechy islamu trzeciego Biada, opisanego w rozdziałach dziesiątym i jedenastym.

Do tych kwestii wrócimy w następnym artykule.

Nie pozwól nikomu być twoim mózgiem; nie pozwól nikomu myśleć, dociekać ani modlić się za ciebie. To jest pouczenie, które dziś musimy wziąć sobie do serca. Wielu z was jest

przekonanych, że drogocenny skarb Królestwa Bożego i Jezusa Chrystusa znajduje się w Biblii, którą trzymacie w dłoni. Wiecie, że żaden ziemski skarb nie jest osiągalny bez mozolnego trudu. Dlaczego mielibyście oczekiwać, że zrozumiecie skarby słowa Bożego bez wytrwałego badania Pisma Świętego?

Jest właściwe i słuszne czytać Biblię; ale na tym nie kończy się wasz obowiązek; macie bowiem sami badać jej karty. Poznania Boga nie zdobywa się bez wysiłku umysłowego, bez modlitwy o mądrość, abyście mogli oddzielić od czystego ziarna prawdy plewy, którymi ludzie i Szatan zniekształcili nauki prawdy. Szatan i jego sprzysiężenie ludzkich agentów usiłowali mieszać plewy błędu z pszenicą prawdy. Powinniśmy gorliwie poszukiwać ukrytego skarbu i prosić o mądrość z nieba, aby oddzielić ludzkie wymysły od boskich nakazów. Duch Święty będzie wspierał tego, kto szuka wielkich i drogocennych prawd dotyczących planu odkupienia. Chciałbym wszystkim wpoić, że pobieżne czytanie Pisma Świętego nie wystarcza. Musimy badać, a to oznacza czynienie wszystkiego, co to słowo zakłada. Jak górnik z zapalnym prętem przeszukuje ziemię, by odkryć jej żyły złota, tak wy macie zgłębiać słowo Boże w poszukiwaniu ukrytego skarbu, który Szatan tak długo starał się ukryć przed człowiekiem. Pan mówi: "Jeśli ktoś chce pełnić Jego wolę, pozna tę naukę." Jan 7:17. Podstawy chrześcijańskiego wychowania, 307.